

දුරස්ථ හා අඛණ්ඩ අධ්‍යාපන ඒකකය - රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය
Distance and Continuing Education Unit - University of Ruhuna

ශාස්ත්‍රවේදී සාමාන්‍ය (බාහිර) උපාධි ද්විතීය භාග 2012 පරීක්ෂණය - 2014 දෙසැම්බර්
Bachelor of Arts General (External) Degree Part II 2012 Examination - December 2014

සිංසා 3.1 - සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය කාව්‍යය
SLG 3.1 - Classical Sinhala Prose

කාලය පැය තුන යි

පළමු වන ප්‍රශ්නය ඇතුළු ව ප්‍රශ්න පහකට (05) පමණක් පිළිතුරු සපයන්න.
(නො පැහැදිලි අත් අකුරුවලට ලකුණු අඩු විය හැකි ය)

- 01. I. පහත දක්වන ඡේද වත්මන් සිංහලයට නගන්න.
- II. ඉරි ඇදී පදවලට විවරණ සපයන්න.

(අ) හො එ රත්මලාව හිසින් ගෙනැ, “අමා-ඔස්සක් ලදුම්” යි කියමින් ගෙට ගොස් පළමු පුතු මියෙහි ඔතැ. නායක යක්රජ “ස්වාමිහි තමා බෙහෙත් කරන කලැ අප කිසි දෑ නො කට හැක්කැ”යි පලා-ගියෙ. දරු වෙඳ දුලි පිස්මින් නැඟී, “අන්න, මට මෙ කෙළෙ කීමෙකැ?”යි කී යැ. “තා කළ දෑ නො මැ දන්නි? මොබැ එ, තා පරමදක්ෂිණිය කොටැ ගත් බමුණන් ගෙ විප්‍රකාර බල” යි කීව. හෙ බමුණන් ගෙ විප්‍රකාර දැක විපිළිසර ඇති වි යැ. එ කල්හි ඔහු මවු: “පුතැ, මණ්ඩව්‍යය, නො බාලයෙහි. දානඵල මහත් වන තැන් නො දන්නි. පරමදක්ෂිණාර්භයො නම් මෙසෙ නො වෙති; මාතභීග පණ්ඩිතයා සෙ වෙති. මෙතෙතැ පටන් ගෙනැ මෙ දුශ්ශීලයනට දන් නො දෙ; සිල්වත්තට දෙ. මෙ බල, තා ගෙ කුලපයයන් අමාඔසු පොවා නිරොග කරමිහ” යි ඉදුල් කැඳ දිය සැලැ එවැ, අළලා, අසුදහසක් බමුණන් මියෙහි එවුව. බමුණො වෙඳ දුලි පිස්මින් නැංගහ. එ කල්හි සෙසු බමුණො එ බමුණන්, “සැඬල්ලු ඉදුල් දිය පුහ” යි නොබමුණු කළහ. ඔහු ලජ්ජා ඇති වැ පලා-ගොස් මෙධ්‍ය මහරජහු කෙරෙහි වුසුහ. මණ්ඩව්‍ය කුමර බරණැසැ මැ විසි.

(අමාවතුර, කෝදාගොඩ ඤාණාලෝක හිමි. සංස්.)

(ආ) එ වේලෙහි බුදුහු ‘මෙ වේලෙහි මොහු ගෙ ජවය ද දඪිය ද සිද්ධියෙ යැ, මෙ විටැ මා මොහු හා බණන්තට සුදුසු කලැ’යි සිතාවදාරා ‘ඇපි සිටියමිහ, නො සිටැයි වදාළ හ; එ බස් ඇසු සොර තෙමෙ “මහණ, තපස්විහු නම් බොරු නොකියන්නාහ. නො යෙමින් සිටැ මා සිටි තෙතැක්කවුට කුමක් පිණිසැ ‘අපි සිටියමිහ, නො සිටැ’යි කියයි දැ”යි බිණී යැ එ බස් ඇසු ස්වාමීදරුවාණො ‘මෙ විටැ මා වූ නියාව හඳුන්වා බණ කියමි’ සිතා මතැකක්හු පෙඳළී සිටිනා සෙ පෙඳළී සිටැ ‘බණ කියමි’ සිතු සිත හා එක් වැ මැ නොයෙක් වණියෙන් යුක්ත වූ සිතියමින් ගැවැසීගත් පෙත්තක් විදහාලන්නා සෙ සවාභීගයෙහි සඟවාගෙනැ වැඩි දෙ තිස් මහා පුරුෂ

ලක්ෂණ අයිතියන්ගෙන් ස්වයං-කෙතන-බාහිර-ආදායම් ප්‍රභා ඵක පැහැද සඳැස් පිල් විදහන් ස්වයං-මධුර රාජයා සෙ ඵක පැහැද විදහා බුදු රුව දක්වා ඔහු ඇස් නිවා, දල්වූ ශ්‍රී මුඛයෙන් නික්මුණු සුගන්ධයෙන් සියලු වන ලැහැබ ඵක සඳුන් කරඬුවක් සෙ ඵක කපුරු විතක් සෙ සුවද කෙරෙමින් වන දෙවතාවන් කරන සාධුකාරයෙන් සියලු වනය ඵකකොලාහල කෙරෙමින් බණට පටන් ගත් හ.

(බුක්සරණ, ලබුගම ලංකානන්ද හිමි. සංස්.)

(ඇ) වැදිතෙමේ පස්පනස් හවුරුද්දක් මුළුල්ලෙහි දල්පැන් ආදිය ඇති කොටගෙන හුරන් මරා කා විකොට ජීවත් වෙයි. සාය අවධියෙහි දී හුරු වෙළඳාම් හැඟෙන නියාව දන වි සාල් හැරගෙන පිටිසරට ගොසින් නැළිය දෙනැළිය දීලා ගම්හුරුපැටවුන් හැරගෙන වි ගෙනගිය ගැල පුරා ගෙනවුත් ගෙපිටිපස්සෙහි හුරුගාලක් ගසාලා ගාල ඇතුළත ම උන්ගේ අනුභවයට නිස්සක් ඇතිකොට ඒ හැම කා වැඩුණු අවස්ථාවෙහි තෙමේත් පවි කොට වැඩුණේ යම් යම් හුරකු මරා කනු කැමැත්තේ වී නම් ඒ හුරා තර කණුවෙක නොසැලෙනා ලෙස බැඳ සිටුවාලා මස් බොල් වනු නිසාත් පවි බොල් වනු නිසාත් සිවුරැස් මුඟුරකින් කලා මස් බොල් වූ නියාව මුත් පවි බොල් වූ නියාව නොදන තමාගේ විත්තශුද්ධියක් නැතත් උගේ ශරීරශුද්ධිය නිසාත් උගේ පුරාකෘත අකුශලකර්මයෙන් භාගයක් වුවත් සෝධන්ට අවිචියෙහිදී තමාගේ කටක් දල්වන ලෙසට උගේ කටක් දල්වා කට නොපියන ලෙසට දඬුකඩක් ගන්වාලා ලෝසාඵවෙන් තමා කට ලෝදිය වත් කරන ලෙසට උගේ කටක් යසැන්දකින් තර ව කකියාගිය හුණු පැන් වත්කෙරෙයි. ඒ වත්කළ හුණු පැන් කුස ඇතුළට වැද කකියමින් කසළත් හැරගෙන අධොභාගයෙන් නික්මෙයි. එසේ නික්මෙන පැන් යම්තාක් මදකුත් කසළක් බඩ ඇතුළේ ඇත් නම් කැළඹී එයි. එහි කසළ නැත්නම් ප්‍රසන්න ව බාහ්‍ය වෙයි.

(සද්ධර්ම රත්නාවලිය, ප්‍රාචීන භාෂෝපකාර සමිතිය. සංස්.)

(ඇ) එබස් අසා කුස රජ්ජුරුවෝ වාටු මනෝඥ වූ අංගප්‍රත්‍යංගාදී ස්ත්‍රී සෞභාග්‍යයෙන් යුක්ත වූ ප්‍රභාවකින් අනෙක කෝටි හා නාටක ස්ත්‍රීන් ව අනන්ත සාමන්තවකු මොලිමාලලාලිත පාද පීඨ ඇති රාජ්‍යශ්‍රී ද හැර පෙර තොප කෙරෙහි බැඳුණු සිතින් නොරටට පැමිණ දුක් විඳිමින් තොප හා සමග ප්‍රේමාන්විත වූ කථා සම්භාෂණ මාත්‍රයකුත් නොලද්දා වූ මම භාවභාව ලීලාකටාක්ෂ නිරීක්ෂණ මන්දස්මිත මධු මධුර භාෂිතාදී සෞභාග්‍යයෙන් යුක්ත කොමලාංග ඇති තොපගේ ළය ගලකින් කරනලදයි සිතමි. තව ද ප්‍රභාවකින් තෙපි යම් පමණ කලක් කෝපයෙන් බැම බිඳ රූෂ්ටව බලන්නී ද ඒතාක් මදු රජ්ජුරුවන්ගෙ මේ භවනයෙහි දුක් විඳිමින් අරක්කැමි ව වාසය කෙරෙමි. යම් කලෙක්හි සිතා පහළ කර ස්නිග්ධ වූ නිරීක්ෂණයෙන් සතුටුව බලන්නෙහි ද එකල විත්ත සන්තාපයන්. දුරුකොට රාජ්‍යශ්‍රීයට පැමිණියාක් මෙන් වෙමි. එහෙයින් සොඳුර මෙතැන් පටන් මෙබඳු වූ තද මන් නොකරව” යනාදීන් යාඥා කීවාහුය.

(පන්සිය පණස් ජාතක පොත, ජාතික පුස්තකාල සේවා මණ්ඩල. සංස්.)
(ලකුණු 28 යි)

02. කුරුණෑගල අවධියෙහි සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍යයේ විද්‍යමාන සුවිශේෂ ලක්ෂණ පිළිබඳ සමාලෝචනයක යෙදෙන්න.
03. අමාවතුර පරිවර්තන ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් සැලකීමේ දී ඒ තුළ ඔබ දක්නා විශේෂ ලක්ෂණ සනිද්‍ර්ශන ව සාකච්ඡා කරන්න.
04. “බුක්සරණෙහි විද්‍යමාන වන්නේ භාව ප්‍රකාශන ශක්තියෙන් අනූන රචනා විලාසයකි.” සනිද්‍ර්ශන ව සනාථ කරන්න.
05. ශ්‍රාවක හදවත් ආකර්ෂණය කර ගැනීමෙහි ලා ධර්මසේන හිමියන් විසින් භාවිත විවිධ රචනෝපක්‍රම කවරේ ද යි නිර්දේශිත කථා වස්තු ඇසුරින් විමසන්න.
06. ජාත්‍යක කථාවල සම්භවය හා විකාශය සංක්ෂිප්ත ව දක්වා ඒවායෙහි ආකෘතික ලක්ෂණ විභාග කරන්න.

(02 - 06 ප්‍රශ්නවලට ලකුණු 18 බැගින්)
